

Fratrædelsestale til Bo Geertsen

Kære Bo

Så er tiden kommet til at tage afsked.

Også selvom der faktisk går nogle uger endnu. Du skal jo blandt andet lige nå en tur til Tallinn. Det med at rejse, vender jeg tilbage til.

Ved en afskedsreception er det vel naturligt at kigge tilbage i tiden. I den forbindelse har jeg undersøgt, hvad du har bedrevet tiden med de sidste mange år.

Bo er født i Hjørring i 1955. Man kan roligt sige, at det var en fremragende årgang.

Selvom du blev født i Hjørring, var der egentligt ikke lagt op til, at det var her, du skulle have din opvækst. I løbet af de første år af dit liv nåede du både at bo i både Nakskov og København, da du flyttede med din journalist-far rundt i landet.

Din mor flyttede dog tilbage til Hjørring med dig og dine to brødre, og frem til realeksamenen gik du på Højene Skole.

Selvom du har fortalt, at kårene var små og livet til tider lidt hårdt, havde du en opvækst i trygge omgivelser og overskuelige rammer. Måske har det givet dig den ro og eftertænksomhed, der præger dig.

Når man tænker på din senere løbebane og succes, er det ikke overraskende, at du er dimittend fra Hjørring Handelsskole. Således rustet, var der ingen tvivl om, at det kunne føre til hvad som helst.

Desværre var der ikke et handelsgymnasium i byen dengang, så du måtte en tur til Aalborg.

Efter handelsgymnasiet var du ikke helt klar på, hvilken vej du skulle, så du blev murerarbejdsmand i din nye fars firma. Lidt tilfældigt tog du senere en edb-uddannelse. Det skulle dog komme til at præge en stor del af dit liv derefter.

Dette var i midt-halvfjerdserne. Husk, at vi lige var gået fra hulkort, og 5½ tommers floppy disc var stadigvæk almindelige. Man kunne købe en af de første pc'ere med én kilobit RAM og med 20% rabat som samlesæt. IBM's bud på en pc (som dengang stod for portable computer) vejede 25 kg og kostede 20.000 dollars. Det var faktisk ret eksotisk at kunne noget inden for edb.

Bo blev ret hurtigt blev ansat som programmør i København, men efter en tur hjemme i Hjørring blev du headhuntet til EDB-centret, hvor du så var i 3½ år.

Trangen til at opleve udlandet var allerede dengang stor, så du brugte et halvt år på at turnere rundt i USA og Mexico, inden du blev ansat på Aalborg Universitets edb-kontor. Her arbejdede du med studieoptagelsessystemer.

Egentlig var det ikke programmering, du brændte for, men efter et kortvarigt forsøg på at studere på universitetet samtidigt med fuldtidsarbejde, så blev du ansat hos Dansk Data Elektronik.

Her var du i en ny rolle i deres afdeling i Klokkeholm, nemlig som chef. Afdelingen fik stor succes – primært med edb-løsninger til biblioteker – og medarbejderstaben voksede efterhånden til 50.

Succesen medførte desværre, at afdelingen blev flyttet til København. Så endnu en gang måtte du flytte til hovedstaden. Denne gang i 6 år.

I boede på Østerbro, men havde beholdt et abonnement på Vendsyssel Tidende. Her så du en dag en annonce for en stilling i Hjørring, som kom til at præge resten af dit liv til dato.

Hjørring Erhvervsråd søgte nemlig en erhvervschef.

Du har faktisk fortalt mig, at du egentligt ikke vidste, hvad en erhvervschef lavede, da du søgte stillingen, men du kom da til samtale. Og daværende formand, Birte Dyrberg, ansatte dig d. 17.11.1997.

Du definerede i høj grad selv stillingen. Du var allerede meget optaget af virksomhedskontakt og ikke mindst iværksætter.

Også dengang arbejdede du med bosætningen. Du fortæller også, at du ofte har brugt din egen livshistorie med at prøve at være "ude i verden" og vende hjem, når du skulle sælge den idé til andre.

Du opfandt et ugebrev – forløberen for vores Erhvervsnyt. En stor forskel var, at den blev udsendt med fax.

Med din baggrund i IT-verdenen var det ikke så underligt, at du oprettede Erhvervsrådets første hjemmeside. Den havde adressen hjoerring.dk. Det var der ingen andre, der havde tænkt på det tidspunkt. Senere overlod du storsindet domænet til kommunen uden beregning.

Erhvervsrådet var dengang helt adskilt fra kommunen.

Kommunen havde godt nok en erhvervsplan godt gemt i skuffen, men du satte dig for, at der skulle udarbejdes en fælles plan for erhvervsudviklingen i kommunen. Og det lykkedes i høj grad.

Sideløbende var du engageret i projekter, der udsprang af det daværende, tværkommunale Vendsyssel Udviklingsråd. Blandt andet eksportfremme fyldte en del.

Din interesse for iværksætteri førte til idéen om en inkubator. Efter at have opnået støtte fra den regionale kampagne Det digitale Nordjylland arbejdede du for etableringen af et digitalt iværksættermiljø i Hjørring.

Efter en midlertidig adresse lidt op ad vejen endte det som bekendt med Vækstcenter Nord i siloen på Åstrupvej. Her flyttede Erhvervsrådet også ind i 2002.

Nu var du både erhvervschef og direktør for Vækstcentret. Jeg sad selv i bestyrelsen for centret i en del år og kan bevidne, at Bo havde en del arbejde med det.

I 2005 blev tankerne om storkommuner luftet, og i 2007 blev de realiseret. Det havde også stor betydning for erhvervsfremmearbejdet. Erhvervsforeningerne i Løkken, Hirtshals og Hjørring gik sammen og oprettede Fonden Hjørring Erhvervscenter.

Der var et betydeligt arbejde i virksomhedsoverdragelsen og etableringen af det nye center. Sindal Udviklingscenter var på dette tidspunkt administrativt underlagt Erhvervscentret, men valgte til sidst at indgå som en del af sammenlægningen.

I flere år var det en offentlig hemmelighed, at Hjørring Erhvervscenter og Erhverv Hjørring ikke var det samme. Bo var jo chef for begge dele, og selvom han gjorde, hvad han kunne for at holde tungen lige i munden, så gjorde symbiosen mellem de to instanser det svært at forklare publikum. Men mon ikke begge parter nød godt af det.

I 2018 blev Erhvervsfremmesystemet i Danmark ændret. Processen tog et par år, og det endte som bekendt med, at Hjørring Kommune hjemtog erhvervsservicen.

Hjørring Erhvervscenter blev således nedlagt i 2020, og Bo overgik til at være kommunalt ansat med reference til kommunaldirektøren.

Efter nogle år med denne konfiguration blev hele erhvervsarbejdet underlagt kommunens Arbejdsmarkedsområde.

Så var foreningen Erhverv Hjørring igen helt sin egen på godt og ondt. Det medførte i al fald, at vi måtte se os om efter en direktør, der kunne løfte opgaven. Det tog selvfølgelig ikke mange sekunders overvejelser fra bestyrelsens side, og snart var Bo direktør for Erhverv Hjørring.

Nu er vi jo i Vendsyssel, så Bo blev egentlig ansat på halvtid, selvom alle vidste, at han nok ikke kunne lade være med at bruge al den tid, opgaven ville kræve.

Bo er en grundig mand, så der har altid været styr på de mange aktiviteter. Det er blevet til rigtig mange generalforsamlinger, nytårskure, stafetløb og sommer-get-together-arrangementer. Men der har været endnu flere brunchmøder, boost-møder og virksomhedsbesøg. Vi er mange, der har nydt godt af din idérigdom og vedholdenhed.

Udover at lede Erhverv Hjørring med sikker hånd har det også hørt til jobbet at facilitere de to netværk BIG9 og Erhverv Hjørring Dynamic. Jeg ved, de begge er meget taknemmelige for Bos mangeårige indsats.

Efter at have styret igennem mange kriser de sidste 25 år berømmer Bo, at Hjørring kommune er blevet en erhvervsmæssigt robust kommune. Erhvervscentret har bl.a. bidraget ved at spille en stor rolle gennem årene med at hente flere ressourcer til kommunen, end det har kostet at have centret.

Bo har altid været samarbejdende og videbegærlig. Det har bl.a. medført, at Bo har været en aktiv erhvervschef i den nordjyske sammenslutning og tilmed formand i nogle år.

Ligeledes har Bo udvist et mangeårigt engagement i Dansk Erhvervsfremme. Her sad han i bestyrelsen igennem 12 år. Da Bo forlod bestyrelsen, blev han endda gjort til æresmedlem som tak for hans indsats.

Det siges, at centraladministrationen har et lidt populistisk ordsprog: Ministre forgår – embedsmænd består. Lidt er der om det i dit tilfælde.

Du har overlevet mange formænd fra Birte Dyrberg, Karl Erik Nibuhr, Arne Nielsen, Ole Peter Christensen, Henrik Villadsen, Peter Hvilshøj og seneste undertegnet.

Som en god embedsmand har du alle dage sørget for, at vi har fået æren for at have valgt det, som du mente, var det rigtige.

Men hvad er det, der har gjort, at Bo har arbejdet så utrætteligt for erhvervslivet i Hjørring?

Bo fortæller, at hans motivation til dels er baseret på et ønske om at være med til at udvikle byen, han er vokset op i.

Men succeserne er også helt håndgribelige. Her er det historien om den ledige fra jobcentret, som bliver hjulpet med at etablere sig som selvstændig. Hvor værdigheden vender tilbage efterhånden som iværksætterlysten realiseres i meningsfyldt virke.

Eller når man som erhvervschef kan hjælpe de små virksomheder med at finde vej gennem bureaukratiets jungle og finde frem til løsninger og ressourcer, der kan understøtte og udvikle forretningen.

Bos perspektiv har alle dage været at hjælpe andre med at realisere deres drømme.

Bo er, som sagt, også kendetegnet ved sin respekt for erhvervslivet og iværksætterlivet. Bo er kendt for sin empati og samarbejdsevner. Bo nyder – og fortjener – stor agtelse både blandt kolleger og samarbejdspartnere. Han har ydet et kæmpe bidrag gennem årene.

Der har også være store projekter i erhvervsregi gennem årene. Mange vil fx huske Krea-Biz.

Og her er der måske sammenhæng over til privatlivet. Bo har altid været interesseret i kulturlivet. Det gælder både musik, teater og litteratur. Bo har ofte efterlyst et større samspil mellem erhvervsliv og kulturliv. Han anser det også som et vigtigt element, når man taler om bosætning.

Konkret har Bos passion for det kunstneriske fx ført til 10 år i Hjørring Teaters bestyrelse og et formandskab i Nordjysk Pigechor. Også her giver Bo tilbage til den by og den kommune, han holder så meget af. Derfor er han også netop valgt til Real Danias repræsentantskab.

Både privat og arbejdsmæssigt har Bo altid været meget berejst. De utallige rejser har ført Bo – udover til hele Europa – også til mere eksotiske steder så som Kina, Thailand, Vietnam og Malaysia samt et utal af gange til USA.

Interessen for mountainbike-løb – som, du siger, handler om lige dele motion og sammenhold – har også ført dig vidt rundt omkring i Europa. Mon ikke du nu får mulighed for at udvide træningen lidt?

Og rejseriet er slet ikke forbi. Faktisk har Bo allerede booket en måneds lang interrailtur med sin yngste datter allerede her i maj måned.

På det mere private område ved alle, der kender Bo, hvor meget hans familie betyder for ham. Hans 3 døtre, men ikke mindst barnebarnet – og i øvrigt snart børnebørn – betyder uendeligt meget for Bo.

Og så skylder vi en stor tak til Tina. Bos kone har tålmodigt stået ham bi. Også de mange gange, hvor møderne har trukket ud, og rejserne har draget ham bort. En stor tak til Tina.

Og hvad skal en ung mand som Bo så få tiden til at gå med fremover? Ingen faste planer, siger han. Det bliver dog dejligt ikke at skulle konferere med kalenderen hele tiden. Der bliver helt sikkert flere rejser, mere tid til hus og have samt bedre tid til kulturen.

Kære Bo, tak for din fornemme indsats gennem alle årene. Du ønskes al held og lykke i dit otium.